



**A Kúria
mint másodfokú bíróság
ítélete**

Az ügy száma:

Kf.II.39.451/2022/7.

A tanács tagjai:

Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke
Dr. Bögös Fruzsina előadó bíró
Dr. Figula Ildikó bíró
Dr. Kovács András bíró
Dr. Szilas Judit bíró

A felperes:

felperes
(cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Deák Dóra ügyvéd
(cím2)

Az alperes:

Budapest Főváros Kormányhivatala
(1056 Budapest, Váci utca 62–64.)

Az alperes képviselője:

Dr. Kiss Imre László Ügyvédi Iroda
Dr. Kiss Imre László ügyvéd
(cím3)

A per tárgya:

mulasztási per

A fellebbezést benyújtó fél:

az alperes

A fellebbezett jogerős határozat:

Pécsi Törvényszék
8.K.701.235/2021/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Pécsi Törvényszék 8.K.701.235/2022/6. számú kiegészített ítéletét helybenhagyja.
A 40.000 (negyvenezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.
Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A másodfokú eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. május 16. napján elektronikus úton kérelmet terjesztett elő a Baranya Megyei Kormányhivatal Mohácsi Járási Hivatalnál a koronavírus elleni védettségi igazolásról szóló 60/2021. (II. 12.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 2. § (8) bekezdés a) pontja alapján, védettségi igazolvány kiállítása iránt. A kérelmet a címzett 2021. május 16. napján átvette.

[2] A felperes 2021. május 26. napján előterjesztett beadványában kérte az alperest, hogy a határidő túllépéséről állítson ki igazolást a részére, valamint a megfizetett igazgatási szolgáltatási díj összegét 15 napon belül fizesse vissza. A beadványt az alperes 2021. május 26. napján átvette, arra azonban nem válaszolt.

[3] A felperes a védettségi igazolványt 2021. június 4. napján kézhez kapta.

[4] A felperes 2021. október 25. napján kérelemmel fordult az alperes felett felügyeleti jogkört gyakorló Miniszterelnökséghez, amelyben kérte az alperes utasítását az elmulasztott eljárási cselekmény teljesítésére. A kérelmet a Miniszterelnökség 2021. október 25. napján átvette, annak elbírálására utaló adat nincs, az esetleges elbírálásról a felperest nem értesítette.

A kereseti kérelem és védirat

[5] A felperes kereseti kérelmében az elsőfokú bíróságtól annak megállapítását kérte, hogy az alperes az ügyintézési határidőt túllépte, elmulasztotta a felperes részére a határidő túllépéséről az igazolás kiállítását, illetve az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 51. § (1) bekezdés d) pontja alapján nem intézkedett az igazgatási szolgáltatási díj visszatérítéséről.

[6] Keresetében a Rendelet 2. § (7) bekezdés b) pontja és az Ákr. 37. §-a, 50. § (1) bekezdése alapján előadta, hogy a védettségi igazolvány kiállítására irányuló kérelme folytán az eljárás 2021. május 17. napján megindult, és az 2021. május 24. napján lejárt. Mivel a védettségi igazolványt tartalmazó küldemény 2021. június 2. napján került részére feladásra, az alperes a döntés közlése iránt az ügyintézési határidőben nem intézkedett. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az igazgatási szolgáltatási díj visszafizetésére.

[7] Az alperes védiratában elsődlegesen a felperes keresetlevelének elkészttség miatti visszautasítását, másodlagosan annak elutasítását kérte. A per érdeme tekintetében a Rendelet 2. § (11) bekezdés a) és b) pontjaira, valamint (11a) bekezdésére hivatkozott, és kifejtette, hogy a felperes által befizetett díj tartalmazza a védettségi igazolvány előállításának költségét. Az ingyenes igazolvány kiállítására csak akkor van lehetőség, ha azt a címzett 30 napon belül nem kapta vissza. Minderre tekintettel érvelése szerint a jogszabály nem ír elő visszafizetési szankciót. Arra is hivatkozott, hogy az igazolványokat nem az alperes, hanem a Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató Zrt. (a továbbiakban: NISZ) állítja ki, így az alperest az igazolvány kiállításának elmulasztása körében mulasztás nem terheli.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes elmulasztotta a felperesi kérelem elbírálására nyitva álló eljárási határidő túllépése miatt a felperest megillető 3.000 forint igazgatási szolgáltatási díj összegét a felperesnek megfizetni, „illetőleg...”.

[9] Ítéletének indokolása szerint a felperes a keresetindítási határidőt megtartotta, ezért a keresetlevél visszautasításának nem volt helye. E körben kiemelte, hogy a keresetlevél előterjesztésére nyitva álló határidő nem az alperesi mulasztástól, hanem a mulasztás orvoslását szolgáló közigazgatási eljárás (felügyeleti eljárás) eredménytelenségéről való tudomásszerzéstől indul. Mivel a felperes kezdeményezte a felügyeleti eljárás lefolytatását és kérelme megválaszolatlan maradt, a keresetindítási határidőt megtartotta.

[10] A per érdemében utalt arra, hogy a Rendelet 1. § (2) bekezdése szerint a védettségi igazolvány hatósági igazolvány. Idézte a Rendelet 2. § (6), (7), (11) bekezdéseit, valamint az Ákr. 51. § (1) bekezdés b) pontját, és megállapította, hogy azok alapján a felperes esetében a védettségi igazolvány kiállítására az alperes volt köteles a kérelem benyújtását követő 8 napon belül, 3.000 forint igazgatási szolgáltatási díj ellenében. Rögzítette, nem volt vitatott, hogy az alperes az ügyintézési határidőt túllépte. Az Ákr. 51. § (1) bekezdés b) pontja alapján megállapította, hogy a határidő-túllépés következménye az eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj megfizetése a kérelmező részére. Mivel az alperes azt nem fizette meg, mulasztást követett el.

[11] Nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az igazgatási szolgáltatási díj részben az igazolvány előállításának költségét fedezi, mert a hatóság eljárásaiért fizetendő díjak és illetékek általában a szolgáltatáson túl egyben a hatósági tevékenység során felmerülő költségek fedezésére is szolgálnak, ezen túlmenően az Ákr. 51. § (1) bekezdése sincs ezen tényre figyelemmel. Végül hangsúlyozta, hogy mivel a Rendelet 2. § (6) és (7) bekezdései értelmében az alperes az igazolványok kiállítója, hatóságként az alperes járt el és lépte túl az eljárási határidőt a megelőző eljárásban, ezért ennek következményei is az alperest terhelik.

A fellebbezés

[12] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokon eljáró bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Azt állította, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 86. § (1) bekezdését, azzal összefüggésben a Kp. 129. § (1) és (3) bekezdéseit, továbbá jogkérdésben a Kúria Kf.40.502/2020/5. számú határozatával ellentétes határozatot hozott, továbbá nem vette figyelembe, hogy a felperes elmulasztotta a perindítási határidőt, ezzel megsértette a Kp. 128. § (2) bekezdését, illetve a Kp. 39. § (1) bekezdését.

[13] Hivatkozott a Kp. 86. § (1) bekezdésére és azt állította, hogy a felperes keresetével szemben az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része csak azt állapította meg, hogy a határidő túllépése miatt az alperes elmulasztotta a 3.000 forint igazgatási szolgáltatási díj összegét a felperesnek megfizetni, azonban nem állapított meg határidő túllépést, és nem állapította meg, hogy az alperes elmulasztotta kiállítani a felperes által kért igazolást a határidő túllépéséről. Utalt a Kúria Kf.40.502/2020/5. számú határozatára, amely rámutatott, a bíróságnak az ítéletében a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemről döntést kell hoznia. Arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 129. § (1) bekezdését is, mert nem állapította meg a mulasztást a kereseti kérelemben előadott cselekmények vonatkozásában, csupán az elmulasztott cselekmények következtében felmerülő igazgatási szolgáltatási díj vonatkozásában, amely azonban az elmulasztott cselekmények megállapítása nélkül okafogyott. Azt is kifogásolta, hogy a hatósági határidő túllépése okán a bíróság nem vizsgálta, hogy az esetleges késedelem kihatással van-e az ügy érdemére, vagy azáltal a felperest további jogsérelem érte-e. A felperes ugyanis ilyen nem állított, és nem igazolt, továbbá a per megindítását megelőzően már rendelkezésére állt a védettségi igazolvány.

[14] Állította az Ákr. 15. § (2) bekezdése és a Kúria Kfv.III.37.517/2020/7. számú végzésének [26], [27] és [28] bekezdései alapján, hogy a mulasztási per a közigazgatási szerv jogszabályi kötelezettségének teljesítése kikényszerítésének végső eszköze. A mulasztást ugyanis elsősorban a közigazgatási szervezetrendszeren belül kell orvosolni. Az érintettnek

ezért először a mulasztó közigazgatási szervnél kell kezdeményeznie a kötelezettség teljesítését, majd ennek eredménytelensége esetén a jogorvoslati szervhez kell fordulni. Ha a mulasztó közigazgatási szervnek nincs jogorvoslati szerve, vagy maga a jogorvoslati szerv mulaszt, akkor lehet a mulasztási pert megindítani. Amennyiben a közigazgatási szerv eleget tett az eljárási kötelezettségének, ám az érintett számára az jogsérelmet nem okoz, akkor a Kúria Kpkf.40.326/2021/2. számú végzése alapján nem mulasztási per, hanem az általános szabályok szerint közigazgatási per indítható. E tekintetben hivatkozott arra, hogy a perbeli esetben a NISZ 2021. június 4. napján kézbesítette felperes számára a védettségi igazolványt, ezért tehát a közigazgatási szerv eleget tett az eljárási kötelezettségnek. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy mulasztási pert vagy az általános szabályok szerinti közigazgatási pert kell lefolytatnia.

[15] Kiemelte, az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes felszólítását az alperes 2021. május 26. napján vette át, és ettől számított 15. napon belüli teljesítésre hívta fel a felperes az alperest, hogy az elmulasztott eljárási cselekményt teljesítse. A teljesítési határidő 2021. június 10. napján telt le. Ezen határidőn belül azonban megérkezett a felperes részére a védettségi igazolvány, így az alperes részben teljesítette az elmulasztott eljárási cselekményt. Amennyiben a felperes igényt tartott az igazgatási szolgáltatási díj visszafizetésére, úgy a felperesnek 2021. június 10. napját követően a felügyeleti szervhez kellett volna fordulnia arra tekintettel is, hogy 90 nap állt rendelkezésére a keresetlevél előterjesztésére. A felperes azonban a Kp. 128. § (2) bekezdésével szemben a felügyeleti szervhez csupán később, 2021. október 25. napján fordult, így keresete elkéssett.

A kiegészítő ítélet, a kijavító végzés és az alperes kiegészítő ítélet elleni fellebbezése és a Fővárosi Ítéltábla ítélete

[16] Az elsőfokú bíróság 8. sorszámon kiegészítő ítéletet hozott, amelyben a 6. sorszámú ítélet rendelkező részét azzal egészítette ki, hogy „a felperes kérelmét az irányadó ügyintézési határidőben elbírálni. Ezt meghaladóan a bíróság a keresetet elutasítja.”

[17] Kiegészítő ítéletének indokolásában hivatkozott az alperes fellebbezésére, továbbá a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 355. § (2) bekezdésére, továbbá a 365. § (2) bekezdés c) és d) pontjaira, a 355. § (7) bekezdésére, és a Kp. 86. § (1) bekezdésére. Mindezek alapján megállapította, hogy nem rendelkezett valamennyi kereseti kérelemről, ezért a 6. sorszám alatti ítéletét a határidő túllépés megállapítása és az ehhez kapcsolódó igazolás kiállításának elmulasztásának megállapítása iránti kérelmek tárgyában történő rendelkezéssel a Pp. 355. § (1) és (7) bekezdései alapján hivatalból kiegészítette. Arra is hivatkozott indokolásában, hogy kiegészítő ítéletének indokait a 6. sorszámú ítéletének indokolásában már kifejtette.

[18] Az elsőfokú bíróság 12. sorszámú végzésével a kiegészítő ítéletet a jogorvoslat körében kijavította.

[19] Az alperes a kiegészítő ítélet ellen fellebbezést nyújtott be, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Fenntartotta a 6. sorszámú ítélet ellen benyújtott fellebbezését. Azt állította, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (2) bekezdését és azzal összefüggésben a Kp. 86. § (1) bekezdését. A Pp. 83. § (2) bekezdése alapján kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a kiegészítő ítéletében ugyan rendelkezett a kereseti kérelmekről, és annak egy részét elutasította, azonban azzal összhangban nem rendelkezett a perköltség arányosításáról, azt változatlanul hagyta. Mivel pedig a felperes kereseteit egy részben (határidő túllépésről kért igazolás kiállítása és az elmulasztott cselekmények 8 napon belüli megvalósítására kötelezés) elutasította, vagyis a felperes nem lett 100%-ban pernyertes.

[20] A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.058/2022/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság kiegészítő ítéletét helybenhagyta.

[21] Az elsőfokú bíróság – a Fővárosi Ítéltábla útmutatása alapján – a kijavító végzés (12. sorszámú) elleni alperesi fellebbezést visszautasította.

[22] A felperes a fellebbezési eljárás során nem tett nyilatkozatot.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

[24] A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés keretei között vizsgálta.

[25] A Kúria a másodfokú peres eljárásban az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletének jogszerűségét vizsgálta, az alperesnek a kiegészített elsőfokú ítélet ellen előterjesztett, fenntartott és tartalmában az ítélet kiegészítésére figyelemmel módosított fellebbezése folytán.

[26] A Kúria rögzíti, a felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes az ügyintézési határidőt túllépte, elmulasztott erről igazolást kiállítani, továbbá a felperes részére nem fizette meg a 3.000 forint igazgatási szolgáltatási díjnak megfelelő összeget. Emiatt kérte az elsőfokú bíróságot, hogy kötelezze az alperest az elmulasztott cselekmények 8 napon belül történő megvalósítására.

[27] Az elsőfokú bíróság már a kiegészítést megelőzően meghozott ítéletében megállapította, hogy az alperes elmulasztotta határidőben kiállítani a felperes védettségi igazolványát, továbbá e mulasztása miatt a felperest megillető 3.000 forint igazgatási szolgáltatási díj összegét a felperesnek megfizetni, illetve a felperes visszafizetési kérelmét az irányadó ügyintézési határidőben elbírálni. Ezt meghaladóan a hatósági mulasztás igazolásának kiállítása tekintetében a felperes keresetét – jogszabályi hivatkozás hiányában – alaptalannak találta, továbbá ítéletének indokolásában tájékoztatta az alperest a Kp. 129. § (3) bekezdéséről.

[28] Minderre tekintettel az alperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmét nem merítette ki, mert már az első alkalommal meghozott, később kiegészített ítéletében az elsőfokú bíróság a felperes valamennyi kereseti kérelme felől döntést hozott. Az alperes állításával ellentétben az elsőfokú bíróság a határidő túllépést megállapította, az igazolás kiállítása tekintetében pedig a felperes keresetét elutasította. Minderre tekintettel pedig az elsőfokú ítélet nem sérti a Kp. 86. § (1) bekezdését, a Kp. 129. § (1) bekezdését, és az nem ellentétes a Kúria Kf.40.502/2020/5. számú határozatával sem.

[29] Az alperes fellebbezési hivatkozásával szemben megállapította a Kúria, hogy a jelen ügy lényegi kérdése volt a felperes kérelmeinek határidőben való teljesítése. Az egyik késelem (védettségi igazolványhoz kapcsolódó) a második kérelem (visszafizetés) jogalapját teremtette meg, míg a második kérelem a mulasztási perre adott okot. A mulasztási per során az elsőfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a védettségi igazolvány kiállításához kapcsolódó késelem és visszafizetési késelem fennáll-e. Ezek az eljárási késelemek a felperes mint ügyfél jogát kétségtelenül érintették. A védettségi igazolvány kiállításához kapcsolódó hatósági késelem pedig elégséges alapja volt a visszafizetési kérelem teljesítésének, nem kellett ahhoz a felperesnek további jogsérelmet igazolnia.

[30] Az alperes azon fellebbezési hivatkozása (a Kúria Kpkf.40.326/2021/2. számú határozata alapján), hogy amennyiben a közigazgatási szerv eleget tett az eljárási kötelezettségének, ám az az érintettnek jogsérelmet okoz, nem mulasztási per, hanem az általános szabályok szerinti közigazgatási per indítható, szintén nem fogadható el. A perbeli

esetben a felperes (a nem vitásan a mulasztási per megindítása előtt kézhez vett) védettségi igazolvány késedelmes kézbesítése miatt kérte a határidő túllépésének, az igazolás kiállítása és a 3.000 forint igazgatási szolgáltatási díjnak megfelelő összeg megfizetése elmaradásának megállapítását. A felperes tehát nem a védettségi igazolvány kiállításának elmaradását kívánta a mulasztási perrel orvosolni, hanem a védettségi igazolvány határidőn túli kiállítása miatt az igazolás kiállításának és az igazgatási szolgáltatási díj megfizetésének elmaradását.

[31] A mulasztási per megindításának határideje tekintetében a Kúria a Kp. 128. § (2) bekezdése alapján rámutat, a felperes 2021. október 25-én fordult az alperes felett felügyeleti jogkört gyakorló Miniszterelnökséghez, amelyben kérte az alperes utasítását az elmulasztott eljárási cselekmény teljesítésére, e megkeresésre azonban a Miniszterelnökség nem válaszolt. A felperes tehát a mulasztás orvoslása iránt 2021. október 25-én intézkedett, annak eredménytelenségéről azonban a Miniszterelnökség válasza elmaradásának okán nem szerezhetett tudomást, így a felperes 2021. november 23-án érkezett keresetlevele határidőben került benyújtásra.

[32] A perköltség arányosítása kapcsán tett alperesi hivatkozás szintén alaptalan volt, mert a per súlypontja tekintetében, vagyis az eljárási határidő túllépése és az igazgatási szolgáltatási díj megfizetése tekintetében a felperes keresete alapos volt, és csak az igazolás kiállítása körében volt alaptalan. Az alperes helytelenül érvelt azzal, hogy az elmulasztott cselekmények 8 napon belüli megvalósítására kötelezés tekintetében a felperes pervesztes lett volna, e körben az elsőfokú bíróság ugyanis nem állapította meg a kereset alaptalanságát, ilyen kötelezést mindösszesen a jogszabály rendelkezése folytán (Kp. 129. § (3) bekezdése) nem kellett előírnia. A mulasztási perben ugyanis elegendő a mulasztás megállapítása, annak jogszabályban előírt, ipso iure következménye, hogy az alperesnek az elmulasztott cselekményt a megadott határidőn belül meg kell valósítania.

[33] A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Kúria az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[34] A Kúria a Kp. 107. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozat hiányában a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

[35] A felperesnek a másodfokú eljárás során perköltsége nem merült fel, így e tekintetben a Kúria a határozathozatalt mellőzte.

[36] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentességre tekintettel a 39. § (3) bekezdés d) pontja és a 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

[37] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. január 18.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Bögös Fruzsina s.k. előadó bíró, Dr. Figula Ildikó s.k. bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró, Dr. Szilas Judit s.k. bíró